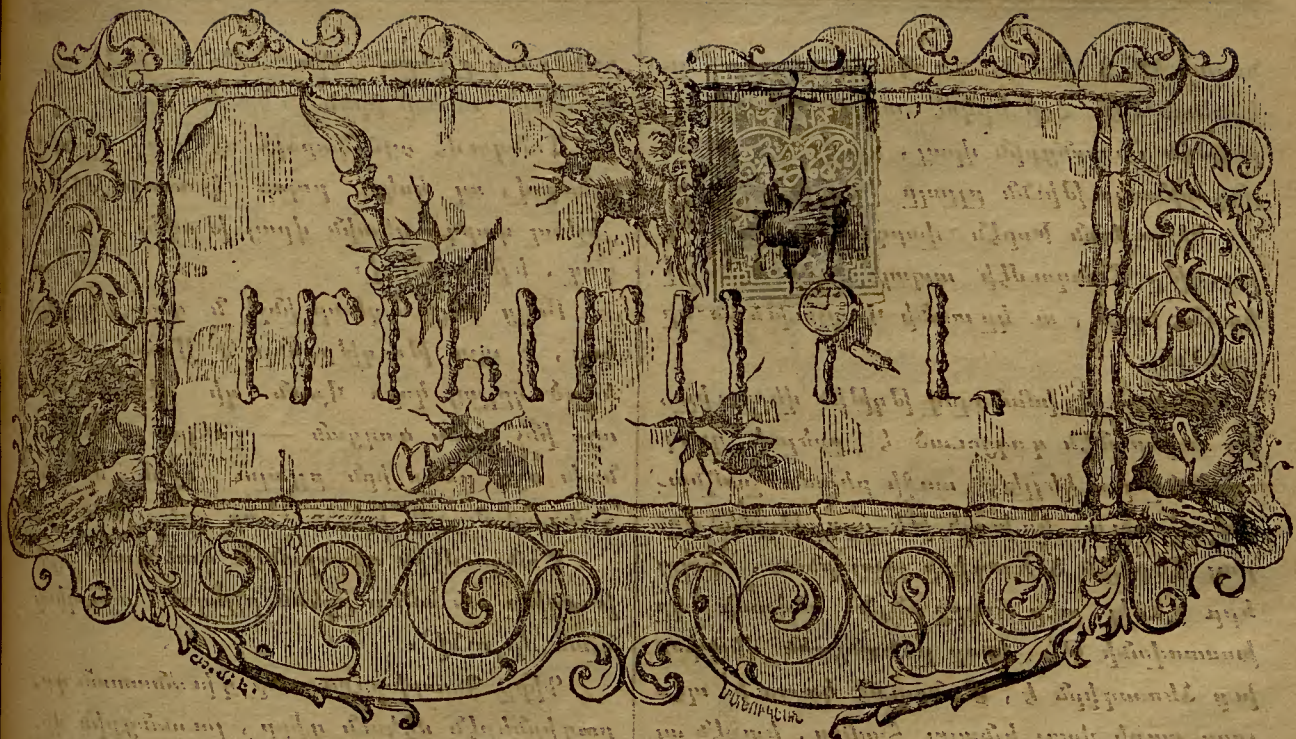

ԽՐԲԱԸՆԵՆԻ ԵՄԹԱՂԸ

ՄԱՆՁՈՒՄԷ

Այս թերթը քանի մը օրէ ի վեր է «Խրբաճ փարգապետ», քեհատ չալան փարգապետ, ճեռապիր աշըրան փարգապետ» երն ըսելով, եւեթ զեւթ կեղծ այս ինչ կամ այն ինչ եկեղեցականը թշնամանելու ու նախատելու :

Աշխարհ արարատ դիտէ որ Մանգումէի ըսնը դործը իբեհն գործին չեկող մարդը անարդէլ, բամբասեղ, զրարարեղ, չարախօսեղ ու թշնամանել է. ուստի առ թերթին ըրած թշնամանայն ու նախատանայ ինչ արժէք ունենալը ամեն մարդ գիտէ, այնպէս որ մեկը առաւել կրնարէ Մանգումէին նախատուիլ, քան թէ անկէ դալալանուիլ, փասն զի Մանգումէի տուած գովասար, անձնական արժանիք և պատիւ կը

րող մէկու մը համար. աւելի անարդանք ու անպատուութիւն մըն է իբեհն աշխարհի առջև, քան թէ պատիւ :

Մակայն Մանգումէ այս անգամ աւելի մեծ պատճառ մ'ունի յիշեալ փարգապետը թշնամանելով իբեհն գող ամբաստանելու, որպէս զի իւր գողի եւթ մ'եղած ըլլալու յայտնուած յանցանքը կարենայ գոցել, ըսայ ի գաւր : Մանգումէ ուրիշը գող ամբաստանած ասեհն, իր գող մը ու գողակից մը ըլլալը կը յայտնէ աշխարհի :

Ինչ է եղեր խնդիրը, այդ ասանեհնք անգամ մը :

Մանգումէի տպարանը թուղթ մը դրտնուեր է Աղթամարայ Խաչատուր սրբադանի խնդրոյն նկատմամբ 1866ի Համագումար ժողովոյն տուած վճույն Պատրիարքարանի արձանագրութեանէն քաղուած մէկ օրինակը, վրան ընդօրինակութեան թուականն ունե

նալով 1872 յնս 10, և Պատր. Փոխ. Մը-
կըրեան Տէր Հօր երկու տող ձեռագիրը,
թղթին լուսանյութին վրայ, որով հարազատ
ընդօրինակութիւնն ըլլալը կը վաւերացնէր:

Կիւրօյեան Խորէն վարդապետ յիշեալ
թուղթը Մանղումէի տպարանը տեսնելով
կառնէ զայն, ու կը տոնի Վարչութեան կը
յանձնէ:

Մանղումէ խմանալով թղթին վերցուիլը,
իր տպարանէն դողցուած է ըսելով զայդ-
պահանջելու կելլէ, տուջի բերան չամշա-
լով ալ սուտ կը խօսի թէ այդ թղթին վը-
րայ Վէքիլին ձեռագիրը չկայ բնաւ, բայց
երբ Վէքիլ տէր հայրը ինքն անձամբ կը
խոստովանի թէ, իրօք լուսանյութին վրայինը
իւր ձեռագիրն է, Մանղումէ կատուի պէս
չորս տարի վրայ իյնալու համար, ետքէն ալ
կելլէ կրտէ թէ, ինքը Վէքիլին ձեռագիրը
չէր ճանչցեր, անոր համար չկայ ըսած էր,
և ասով տուջի ըսած սուտէն ազատե-
լու համար, երկրորդ և աւելի մեծ սուտ մը
հրապարակաւ ըսելու չամշար:

Մանղումէի պէս տառապելու տարուան
խմբագիր Քը, չարունակ Վէքիլին հետ յա-
րաբերութիւն ու թղթակցութիւն ունեցող
խմբագիր մը, Վէքիլին զիրը չի ճանչնար
եղեր:

Անմարտելի ստախօսութիւն մը, զոր
Մանղումէ իրեն յատուկ ծանծաղամտու-
թեամբը հրապարակաւ ուրիշներուն կըլեցը-
նել կը նայի:

Ասանկ յայտնի ստախօսութիւն մը ան-
երեսութեան անդին ծայրն է. բայց զար-
մանալին սա է որ Մանղումէ այսքանով ալ
գոհ չըլլար, հասցաւ կրօն. Ժողովայ բողոք
մը տալով, յիշեալ թուղթը իր սեպհակա-
նութեանը պէս, նորէն իրեն ձեռքը յանձ-
նուիլը կը պահանջէ, որոյ պատասխան կը
տրուի թէ, այդ թուղթը Վարչութեան վե-

րաբերեալ ըլլալով, Վարչութեան քովը տի-
տի մնայ, ուստի իրեն չի կրնար տրուիլ:

Մանղումէ այս վարձին մէջն ալ պղտիկ
իյնալով, ալ կսկսի բարբ կատաղութիւնը
յիշեալ վարդապետին վրայ թափել, զանի
դադ, և ին կոչելու:

Բայց վարդապետը ինչէն դող կըլլայ
կոր, և այդ թուղթը ինչէն Մանղումէինը
եղած կըլլայ կոր, Վատն զի մէկը — իմ
այս ինչ բանս դողցան — ըսելու համար,
նախ այդ բանը իրն ըլլալու նշան մը և
հանդամանք մը պէտք է որ կրէ:

Մանղումէին տպարանէն դանուած այդ
թուղթը տեսնենք իրենն ըլլալու, այդպիսի
նշան մը ունի՞:

Գիրը Պատրիարքարանի դիւանատան դը-
րապիւրներէն մէկուն գիրը, լուսանյութին վը-
րայ ալ Վէքիլին վաւերացման գիրը, ահա
ւասիկ ամենք այսչափ, հոս Մանղումէինը
ըլլալու ի՞նչ նշան կայ, ունի՞ վրան Ման-
ղումէին ուղղեալ տարէս մը, և կամ սեպ-
հականութեան ուրիշ նշան մը. — Ա՛յ, ի՞նչ
է ուրեմն — այդ թուղթը իմն է — ըսե-
լով պոռալ սրտչաւոր, ասիկայ սըյրըխու-
թիւն չէ աէ ի՞նչ է: Մէկուն մէկ ինչքը իմ
ձեռքս դանուած ըլլալուն համար, իմն ե-
ղած կըլլայ: Բայց Մանղումէին համար ա-
նանկ է եղեր. — Է՛յ Մանղումէին կան-
գունտովը կտաւ չեն ցար իրեն: Մարդ տա-
նը մէջէն մատնի, Ժամայոյց, օղ և ին բան
մը անգամ կը գողցանէ կոր տէ մինչև որ ա-
տոնց իրն ըլլալը հարկ եղած աղայոցյնե-
րովը չը հաստատէ, չկրնար կոր նորէն ըս-
տառալ: Ունի՞ Մանղումէն այդ թղթին իրն
ըլլալուն մէկ անպայոցը նէ, թող երևան
հանէ, չենէ անանկ սըյրըխի պէս պօռալով
կանչելով մարդու շէշէ անդամ չեն տար:
Մանղումէ ուրիշը դող կոչելէն առաջ
այդ գողցուածն իրն ըլլալը նախ հաստա-

տեղու պարտաւոր էր, բայց ինքն ալ գիտաւ
նալով որ այդ թուղթն իրը չէ, ինքն ալ
վերջէն ձայնը քաշելով կը քաշուի իր տեղը
կը նստի, — պիտի գայրը՝ քահանայան վաղ
կէտիք, հէմ զաթէն տէ իրթիզամըդ պիտէ
դարմամբ ըտը օնաւ — ըսելով:

Էյ թէ որ թղթին պէտք չունէիր նէ,
թէ որ այդ թուղթը անպէտ թուղթ մընէր
նէ, — դողուցեր եմ, կ'ուզեմ, իլլաքի
կ'ուզեմ — ըսելով վէճիկէ հանելը, ի՞նչ
պիտի ըլլար, այ՛ տանքն մարդ:

Սակայն այս շխտածին հարցումը ու խառ-
նակութեանը միջոցին Մանգումէ իր անանջ-
ները ձեռք կ'առնայ որ հիշ խաղար չունի:

Ուրիշը դող հանեմ ըսելն իրեն, իր դու-
ղի ետթախ մ'ըլլալը երեսն կը հանէ:

Յիշեալ թղթին վրայ, ինչպէս ըսինք,
վէճիկ Տ, Հօրը ձեռագիրը կար, որով ար-
ձանագրութեան ճիշդ օրինակն ըլլալը կը
վտերացնէր: Եթէ այդ թուղթն իրօք
Մանգումէի ուղղութեամբ ըլլար, ասկէց վէ-
ճիկն վաւերացմանը վրայ վստահելով իր-
ըն ճշմարտութեան ընդօրինակութիւն մը պիտի հա-
մարէր զայն:

Բայց քանի որ Մանգումէ կը յայտա-
բարէ թէ ինքը վէճիկին գիրը չը ճանչեր և
չը գիտէ եղեր այդ գիրն անոր եղած ըլ-
լալը, ըսել է որ ինքը Մանգումէ այդ թուղ-
թը վէճիկէն չէ տուած: Ուրեմն ո՞վ տուեր
է իրեն, և ո՞րիկէ ձեռք անցուցեր է ինքը
դայդ, անիկայ ըսէ տեսնենք, Մանգումէ,
եթէ ուղիղ և անկեղծ մարդ ես, եթէ ճշ-
մարտութիւնը կը սիրես, եթէ ստուծիւնը
չու ընդունիր, եթէ վատ չես, եթէ մութի
մէջ դործել չես սիրեր, եթէ այդ թուղթը
ինչպէս կը պնդես իրօք քուդէ է նէ, ըսէ
տեսնենք, ուրիշ՝ ասիւր զայդ:

Բայց քանի որ կը պահես կոր, ու չես
ուզեր զրուցել, ուրեմն կամ դուն անձամբ

այդ թուղթը դողցեր ես տեղէ մը, կամ
մէկ ուրիշը դառնալով քեզի պահ է տուեր:
Վերջապէս դուն կամ դող մընես, կամ գո-
ղի ետթախ:

Արդ, քանի որ քեզի չը վերաբերեալ ու
քուդէ չեղած թուղթ մը ըսենք պահես ես
քովդ, ո՞չ թէ խորէն վարդապետը, այլ ով
որ ըլլայ՝ իրաւունք ունէր զայդ քու ձեռ-
քէդ խլելով տանիլ իր օրինաւոր ակրոջը
յանձնելու, ի՞նչ կայ հաս կոկորդիդ՝ ծակը
պատըռտելու:

Թէորդող կամ դողին ետթախը ըլլալդ
երևան ելնելուն համար է որ այդ ատի-
ճան կը բարձրիս ու կը ցաւես կոր նէ, ա-
ռաջ պէտք էիր ցաւիլ այդպիսի անորդ-
նութեամբութեան դեք մը կատարած չըլլա-
լու համար:

Մանգումէի խիտ ամօթ չունենալը ամէն
մարդ գիտէր, հիմա ալ դող մը ու դողի
ետթախ մը ըլլալն ալ հասկցուեցաւ: Բայց
պէտք չէ մտնալ թէ դարձեալ խիտ ամօթ
չունի, վասն զի իւր ամենէն մեծ սէրմայէն
աս է:

ՊԱՐՏԵՐ

Այս բնական վրայ շատ անգամ խօսուած
է. բայց թերի նշանակութիւն մը տրուած
ըլլալուն համար ամենքը այս բառով միայն
թշուառութիւն և սղէտ կը հասկնան:

Յիրաւի պարտքը ազէտ և թշուառ-
ութիւն յառաջ կը բերէ այն ատեն, երբ այն
դայդն է՝ տունեց պատճառիդ և անոր
դէմ արտադրող արդիւնք մը չի կայ:

Պարտքը կառավարութեանց փրկարար
միջոցը և ժողովրդեան մը հարստութեան
սկզբնապատճառն է:

Եւրոպայի կառավարութեանց ամենքն

ալ իրենց երկրին յառաջադիմութիւնը և զարգացումը պարտքով ձեռք բերած են, եւրոպիոյ ժողովրդոց հարստութիւնը իրենց կառավարութեան ըրած պարտքով ապահովւած և բազմապատկուած է :

Երկրի մը յառաջադիմութիւնը և զարգացումը՝ հաղորդակցութիւնները դիւրացընելով և շատցնելով և երկիրը բարեբեր և արդիւնաւատ ընելու միջոցներ սահմանելով կըլլայ : Ո՞ր երկիրն որ երկաթուղի և ոռոգող և նաւարկութեան ջրանցքներ շատ ունի, այն երկիրը ամենէն բարգաւաճ է :

Ամենաբարին Աստուած հողագունտը լեռներով, ձորերով, դաշտերով, գետերով, փոսկներով, առուներով, լիճերով, լճակներով և մեծ ու սղոթիկ ծառերով զարդարած է, որք ամենքն ալ իրենց կարեւորութիւնը ունին և մարդուն անհուն երջանկութեանը պատճառ են : Ամենաբարին Աստուած նաև մարդուն հանճար տուած է այս ամենքը իր բարութեանը և հանգստութեանը համար դործածելու և անկէ մարդկութեան երջանկութիւն հայթայթելու, արդհանճար և հող քանի որ ունինք, ամեն բան ունինք, ալ թշուառութիւն և աղէտ չի կայ հոն : Բայց հանճարը և հողը մարդոց երջանկութեան և բարեկեցութեան պատճառը ընելու համար առաքինութիւն պէտք է որ այս ալ միայն հանճարին արդիւնքն է :

Մարդ ինչ որ ալ ընէ աշխատութեամբ իր անունդը կրնայ ճարել, բայց աշխատութիւնը երկու կերպ է, մէկ մը ուրիշին վնաս պատճառող աշխատութեամբ մը սընունդ ճարել, որ ընկերութեան վնասակար ըլլալուն համար բոլորովին արդիւնաւոր է, մէկ մ'ալ հողին և երկրիս բնական բերքերուն վրայ աշխատելով անունդ ճարել, որ ընկերութեան օգտակար է, այս է Արարչին նախապէսը և որոյ միջոցաւ միայն մարդ-

կային ընկերութիւնը կրնայ երջանկանալ :

Առաքինի և խնաստուն վնասպանները երկիր մշտկելու և պողարեր ընելու գիւլութիւնները առատացնելով և հաղորդակցութիւնները շատցնելով, և ամեն տեսակ վտանգներէ պահպանելու և ապահովելու միջոցներ սահմանելով ժողովուրդը բարեբաւութեան երջանկութեան զէնքի ճիւղ հասցած են :

Բայց վնասպաններ ալ եղած են որ անունդ ճարելու միակ միջոց յախշատութիւնը ըմբռնած և իրենց ձեռքը դանտած արդաւանդ երկիրները ամայի, անբեր, փուշ և տատակ բուսցնող անապատներ ըրած են, թէպէտ և հանճարը կրնար զանոնք բարեբեր դաշտեր ձևայնելով ժողովրդեան երջանկութեանը և բարեբաւութեանը պատճառ ըլլալ :

Յախշատութեամբ տարուստ ճարելու դրութեան մէջ ընկերութեան միայն մէկ քանի անդամները փայլուն կրնար ըլլալ, իսկ ընկերութեան ախորջութիւնը աղքատ թշուառ և աղերջանիկ վիճակի մէջ կը գտնուի :

Իսկ հողին և երկրիս բնական բերքերուն վրայ աշխատութեամբ ապրուստ ճարելու դրութեան մէջ ընկերութեան ամբողջութիւնը մեծ և փոքր առ հասարակ երջանկութեան, հանգստութեան և բարեբաւութիւն վիճակի մէջ կը գտնուի, հոն թըլառութիւնը դործ չունի, հոն աղետ չի կայ :

— Անհատ մը, ընկերութիւն մը, կամ կառավարութիւն մը միւսնոյն սկզբամբ կըլնայ փոխառութեան գիւմել : Երբ այս փոխառութիւնը այնպիսի բանի մը համար կը դործածուի, որուն հասոյթը թէ տակոյր և թէ մայր դրամը կրնայ վճարել, ան առն անհատը, ընկերութիւնը կամ կառավարու-

թիւնը երջանիկ կըլլայ, այն պարտքը իրաւամբ կըսուի (միջոց երջանկութեան) և (պատճառ բարեբաւութեան և բարօրութեան) :

Բայց երբ փոխառութիւնը այնպիսի բանի մը համար գործածուի, որ ամենեւին հասոյթ չունի, ասի յափշտակութիւն մը կը համարուի, և որովհետեւ փոխատուն իր պահանջը պիտի առնէ հանդերձ տուտուր ուշ կամ կանուխ, անտունն անհատին, ընկերութեան կամ կառավարութեան գոյնն ալ վրայ կըրթայ, և ահա այն տառն թըշառութիւն և աղետ վրայ կը հասնի :

(Ծարանակէ)

ԿՐԾՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎՐ ՇԻՆՈՒՄԸ Է

Առանկ ըսեր է Փոխանորդ Տ. Հայրը ասկէց երկու ամսոյ չափ առաջ օր մը, Կրօնական Ժողովոյ մէջ խնդրոյ մը առթիւ, բոլոր եկեղեցական Հորց երեսն ի վեր թէ, «դուք ամենքնիդ ալ շինուած էք շինուած . . . » :

Այս խօսքը Կրօնական Ժողովոյ անդամաց շատ ծանր դալով, այժմ ամենքը մէկանց սուք ելեր են Փոխանորդ Տ. Հօրը պաշտօնակութիւնը խնդրելու :

Սրբաբն այսպիսի խօսք մը, ոչ թէ Կրօնական Ժողովոյ մը առջին ընելը ներելի չէ, այլ պարզ անհատի մը անդամ չը կըրնար ըսուիլ :

ՇԻՆՈՒՄԸ . . . Բառ մը, որ ինչ նշանակութեամբ ալ առնուի, դարձեալ մարտուելու բան չէ, կլուրելու խօսք չէ : Եկեղեցական մը ելլէ յանկարծ խել մը ուրիշ եկեղեցականներուն, որոց մէջ քահանաներ ալ կան, վարդապետներ ալ, եպիսկոպոսներ ալ, արքեպիսկոպոսներ ալ, Պատրիարք

մ'ալ ելլէ անոնց ըսէ թէ դուք ամենքնիդ ալ շինուած էք : Ինչ ըսել կուզէր, կաշառուած էք ըսել կուզէր թէ . . . :

Մենք հաս տար մեկնութիւնն ու բացատրութիւնը չենք կրնար տալ, որոյ ինչ նշանակութեամբ ըսուած ըլլալը երեսն պիտի ելլէ հարկաւ, երբ Փոխանորդին դէմ Կրօնական Ժողովոյ անդամաց բացած փոխարինութեան դատը տեսնուելուն կարգը դայ :

Մինակ սա խօսքէն հիմակ հիմայ մենք սա կը հասկնանք թէ, յիշեալ խնդրոյն մէջ Վէրլ Տէր Հայրը տակաւին շինուած չէ եղեր :

Իրեն ալ այս էր թերեւ մինակ հասկըցընել ուղածը, զոր Կրօնական Ժողովոյ Հարք գործադարար սխալ հասկնալով, այս բառին վրայ բաւական զոյրացեր ու ներդացեր են . . . :

Աղթամարայ երկստատանամայ ծանուցեալ խնդրոյն, Համադումար Ժողովոյ կողմանէ ստացած վերջնական վճռոյն նկատմամբ, Ազգային Թերթերուն ամենքն ալ իրար անցնելով իւրեց կարծիքը յայտնել փութացին, ոմանք ի նուազս և ոմանք աննըպատ :

Միայն մեք տակաւին սոյն խնդրոյն վերայօք մեր կարծիքը չը յայտնենք ոմանց համար խել մը այլևայլ դուռէ կասկածանայ առիթ տուած ըլլալուն պատճառաւ, մենք ալ մեր կարծիքը յաջորդ թերթով պիտի յայտնենք :

ՀԱՅԻՔ ՊԻՐ ԵՕԼՃՈՒԼՈՒԹՅՈՒՆ

Օ', մաշալահ մուսի Պաթիթ, պուրուրուր, հօշ կէլտիկ, նէ վաղը

ավտէթ իթախնիլ Լվրօբատան :

— Լֆնտիմ, կէջն հաֆթա կէտիմ :

— Ճանրմ, քօմնօ օլաճաղղղ, հիշ տու-
յումատը կէտիլինիլ :

— Սիլէրէ պիր վիզիթա վէրէճէյիտիմ
տոմնա, պիր դաշ ախշամ իշ մինատիպէթի
իլէ, պուրատա պուլունմատըղըմ սէպէպի
իլէ

— Թէշքքիւր խտրիմ, Էյ նատըլ պա-
դալըմ, Բարիլտէ նէ՞ վար նէ Խօդ, պիր
Եէնի քօքու վա՞ր մը :

— Բարիլտէ, Էֆէնտիմ, շիմտիլը մօ-
մուղ քիւլպատթըր քօքունուտան պաշդա
պիր քօքու կէօրլունտիւղի Խօդ :

— Պէռլինէ կիթախնիլ մի :

— Էվլէթ, իւշ այ տա օրատա դաւ-
տըմ, ֆադաթ բէք կիւղէլ պիր մահէլ :
Ճանրմ օրանընտա դըլլարը Էրքէքսէն չօք
նատըլ շէյ օ :

— Էրքէքէրին աղլըղն սէպէպի, պուն-
տան ալթը սէնէ մուգատաթմ պունլարըն
դարըլարը պիր աղ դարպը չըդտըղնտան,
Էրքէքէրի Պէրլինտէն աըշարը դօլտուլար,
սէպէպի օ տուր :

— Սահի՛հ մի, տոմնա աննատըմ քի
պիր շէյ վար ճանրմ, տաթթա մահալլէտէ
կիճէ պէքճիսի պիլէ դարըլար օլմուշ տուր-
լար :

— Էյ Լոնտրատա՞ դաշ կիւն օթուր-
տունուղ :

— Լոնտրատա պիր հաֆթատան ղլյատտէ
տուրամատըմ, չիւնքի օրանըն հալասը չիշ-
ման տատմա բէք էյի կէլմէղ օլտուղու-
նու մալիւմինիլ տիր, պիր տէ, դարտաշ,
պուլունտուղըմ Եէրտէ հիշ րայէթ տէաիք-
լէրի շէյի էթմէտիքլէրի կիպի, պու շէյ
իտէ այդըրը սընըրմա թօքանտը :

— Ճանրմ, միւսիւ Պաթիթ, Լոնտրա-
տա Սթանպօլտան կիտէն միսաֆիրէ չօք

րայէթ Էտէրլէր խաի, նատըլ օլմուշ տա
սիլէրէ պու կէճնա տալլանմըլար :

— Վալլահի պիլմէմ, իքի սէնէ մու-
դատաթմ տէ Էնտիլիմ լօքանթայա կիթաիմ
կէնէ, ֆադաթ օ սէնէքի տալլանըլը պու
սէնէ կէօրէմէտիմ :

— Էյ, այ օղուլ, նէ՞ պիլիլտին պէլի
հէրիֆին պաշնտ պիր ֆէլաքէթ կէլմիշ
տէ պու սէնէ ֆարըմըշ, պէօյլէ շէյլէր օ-
լտըն շէյլէր աիր : Պարէ կէլիլ Էրէն Հը-
ռամայա տա ուղրատընըլ մը :

— Մաշալլահ, ուղրամատամ հիշ օլմըր
մու : Հալթթա Վատիկանտա տալի կիթ-
տիմ :

— Սահի՛հ մի, Էյ պիլիմ Հատուն Գե-
րապայճառ նէ՞ Խարըյօր :

— Օ՛ դայըլ ումուտինի դաթ խաիպ,
ախշամա դատար դարալնալլարա չօրապ
Էօրիւյօր :

— Էյ Հատուն պուրատա Էրէն չօրապ
Էօրմէք պիլիլ միլիտի :

— Պուրատա աղ պիր շէյ պիլիլ իմիշ,
դուսուլուտա օրատա մարապէտլեր թամամ-
լաթմըլար :

— Էյ, ֆէնա տէյլ, կէօրաիւն մի,
Բօմայա կիթմէսի իլէ ղէնահալթը թէքմիլ
իթմիշ օլտու :

Նա՛ղ Էթ, պադալըմ, Բօմատան
չըդտըն ըսա, նէրէյէ կիթախնիլ տահա :

— Պիր դաշ կիւնտէ Շիրատա օթուր-
տում, ֆադաթ աղ դալտը պաշնա պիր
պէլա կէյիյօր ըար օրատա :

— Խայըլ օլա՛ :

— Ճանրմ պուրատան չըդտըղմտա,
ամուճամ Խալվարը քի Լվրօբատան տէօ-
նիւչիւմտէ Շիրայա ուղրայըմ տա չօճուղ-
լար իչին դատընճըղաղ պիր պէսլէմէ րա-
ղարըղ Էտիպ տէ պէրապէր կէթիլէյիմ
տէյի : Պիլտէ դըղն պիլիսինի պուլուպ

բաղադրուած կիրկշտիւր, ֆիւլթընը քէսիւզ, պիր այլըղընըտա բէշին վէրէր'ք վաբօրա գօր կէթիւրիւր իքէն, պիրտէ պաղպըմ'ք թի վաբօրտա բալիքարեանէն պիրի պիզի մա- ղալմ'մաւըն մը:

— Սօնրա՞:

— Պրէ, արմէնօզ, սէն պու գըղը նէ- թէյէ կէթիւրիւրիւրտուն, պու պիպիմ գօմ- շու գըղը տէյէրէք, պիղէ դարչը պիր բէ- վօլըրը կէթիւրիւրիւրի կիպի, էլիմիղտէն գը- ղը ալաը կիթաի. վաբօր տա եօլա չըղմա- ղա պաշլաւը խէ, քայըր աըշարը չըքա- մաղ օրտում:

— Տէսէնէ՞, բէշին վէրտիղին պիր այլըք տա իւսթէ կիթաի:

— Էօյէ եա, շիմտի բարամը՞ մը աճը- իտըմ, յուճա էօյրէնմէյէ հալէսիմ վաը բաը, գըղտան էօյրէնէճէքտիմ, շիմտի օ հալ- վէն դարնըմտա դալաը օնո՞ւմու աճըյայըմ, եօլաւ մը տարճամըն էօնիւնտէ քիւչիւք տիւչէճէղիմի կէօրէրէք օնումը աճըյայըմ:

— Ալլա՞ սապըրըք վէրսին, սահի՞ չօդ- աճընաճաը օլմուչ հալինիզ, նէ՞ եարմալը, դարտաշ, օնլարը տա այըպըտմայա կէլմէզ, Սուրբ Սերգիս պէսպէսի կէօղէրինի գօր- քալմուչ օլմալը ղալալըրըն, Հէր նէ՞ հալ խէ, քաղասըզ, քէտէրսիզ Ստամիզլա կէլմիչին ա', օնաւն էյիսի եօք, հայտէ պիրատէր, պիրազ տա սօնրա կէօրիւչիւ- լիւզ, կէլ քարչըտալը օտայա կիտիւզ, պի- լէր չայ իչէլիմ:

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ ՐԱԲՈՐԹՈ

ԳՕՆՍՕԼԻՏ — Երկուշաբթի վեր ելաւ, երեքշաբթի վաը ինկաւ, չորեքշաբթի դարձ- եալ վեր ելաւ, հինգշաբթի նորէն վաը ին- կաւ, ուրբաթ միզէն գնաց, շաբաթ Պօր- տան չը բացուեցաւ, կիրակի վեր ելալու միքաւ ունի:

* * *

ՇՐՄԷՆՏՐՖԻՐ — Շարթուա Զօրուէն շատ մը պաղպաղաղը բերաւ, բայց վրան նալալ չը կայ, Գիները կոտրած են, գիծե- լըն ալ կը շեղին կօր, մաքլինիսաներուն մատուրներն ալ մէջ կը խաղան կօր:

ԹՐԱՄՎԱՅ — Կոմիջին գլուխը Հրեային տղտքները — «պէշ, եիւզ ետըրադ օն վա- լայա» կը պօւան կօր, աւնող չը կայ:

ՇԻՐԲԷԹԻ-ԻՍՅՐԻԷ — Շարթուա օգերը ցրտերուն պատճառաւ, իր շագենաւներուն մէկ քանին շամանաւրային կապեց, սթպէս ղի շագենաւները քիչ ըլլալուն՝ ճանրորդնե- լը մէկզմէկու վրայ նստելով, երթեկու- թեան ատենը շատ չը մոխն:

ԸՆԳԱՐԶԱԿ

ՕՐԱՅՈՅՑ

ՊԵՏԿԵՐԵԶԱՐԳ

ՆՅԴԵ ԹՈՒՈՅՆ

ՆՐԵՄԻՍ ԲԱՆԱՅԷ ԽԱՍԻՂԻ

Պարունակութիւն (բայ 'ի բուն Օրացոյ- յէ) պաշտօնական ցուցակ անուանց միւր- տելի երախայից, ցուցակ շքանուանց կրկին սեռի, Աղղային Վարչութիւն, ցուցակ ա, ռաջնորդաց, վիճակագրութիւն Տէրութեանց, Նախարարք Հայ պաշտօնատարը՝ Օտմ. Կայս- րութեան, ներկայացուցիչը օտար Տէրու- թեաց, դահակալը, դահաժառանգը, նա- խարարը, բնակիչը, զօրութիւնը, նաւա- տորմի, դանձային վիճակը՝ ղլիտուր Տէ- րութեանց, արժէք գրամաց զանազան աղ- ղաց:

Նաև Պատրիարք, Կրօնական Սրբազան Հարց և աղխարհական բարձրաստիճան Հայ պաշտօնէից տմանց:

Կը ծախուի ամեն Դրամաճառաց քով, 'ի Գին 3 զրուշ:

15. 11. 1913

U. 27.

Պէտք ունեցողը կրնայ դիմել մեր գրա-
ռահեակը , հարկ եղած տեղեկութիւնները
ստանալու համար :

1871

ՀԱՄԱԹԻԱ ԲԵՐԵԿՄԴԷ ԲԱԶԱՐ ԹԻՒ 16